

Psalmus

sum dulce est. Nūquid pluuiā accusat qui spinas genuerit: Nōne erit pluuiā illa testē in iudicio dei et dicet: Ego dulcis sup oīa vēm: Tu ḡ quid p̄feras vide: vt quid tibi paref attēdas. Profers frumentū horreū spēra; p̄fers spinas ignē spēra: sed nōdum venit: aut tempus horreū: aut temp⁹ ignis. Mō ergo paref et non timebit. In nomine christi et q̄ loqmur viuum⁹: et quib⁹ loqmur viuitis. Nūquid ɔ̄siliū corrigēdi et mutāde vite male ī bonā: nō est loc⁹: nō est temp⁹? Nōne si vis hodie sit: Nōne si vis mō sit: Quid emptur⁹ es ut facias: Que simpla- sia quesitur⁹ es: Ad quos indos nauigatu- rus: Quā nauī p̄patrū: Ecce cū loquor: muta cor: et factū est qđ tam sepe et tamdiu clamat ut fiat: et quod eternā penā p̄turit si non fiat.

¶ Explicit Tractatus de ps. LXIII.

Incipit Tractatus de ps. LXIII.

Honoscēda est vox sancte p̄phetie ex ipso titulo psalmi hui⁹: Inscribi- tur: In fine psalmus David cantici Hieremie et Ezechielis ex populo trāsmigratiois cu incide- ret exire. Res quēadmodū gesta sit apō patres n̄ros tpe trāsmigratiois babylonie: nō omnib⁹ notū est: sed his q̄ scripturas sāctas diligēter aduertūt: vel audiēdo vel le- gendo. Captiuat⁹ est eīn p̄plus isrl̄ ex ciuitate hierlm̄: duc⁹ ē in seruitutē babylonie. Prophetauit at hieremias s̄: ncl⁹ post se- ptuagita ānos redituz p̄lm̄ d̄ captiuitate et instauraturū ciuitatē ipaz hierlm̄: quā de uictā ab hostib⁹ plāxerat. Illo autē tpe sue- rūt p̄phe ī illa captiuitate p̄pli ɔ̄stituti ī ba- bylonia: inf q̄s erat sanct⁹ Ezechiel xp̄ba. Expectabat autē ille p̄plus donec impleret tpa septuaginta annor⁹ fin p̄phetiā Hier- mie. Factū ē: cōpletis septuagita annis resti- tutū ē templū qđ deiectū erat: et regressa est de captiuitate magna ps illi⁹ p̄pli. Sed qm̄ di- c̄ apl̄us: h̄ in figura cōtingebat illis: scri- pta s̄: aut p̄pter nos in q̄s finis seculor⁹ ob- uenit. Bebem⁹ et nos nosse p̄pus captiuita- tē nostrā: deinde liberationē nostrā: debe- m⁹ nosse babyloniam in qua captiui sum⁹: et hierlm̄ ad cui⁹ reditū suspiram⁹. Iste q̄ppe due ciuitates fin litterā reuera due ciuita- tes: et illa qđē hierlm̄ mō a iudeis nō icoli- tur. Post crucifixū eīn dñm vindicatū ē in illos flagello magno: et eradiciati ab eo lo- co: ubi impia libertate furiosi aduers⁹ me- dicū insaniērāt. Bispi sunt p̄ oēs gentes et

LXIII.

data est illa fra christianis: impletūq̄ ē qđ de his p̄dixerat dñs: Propterea auferet a vobis regnū: et dabib⁹ genti faciēti iusticiā. Cū autē ruderēt tūc multas turbas ire post dñm p̄dicatē regnū celoz et mirabilia faci- etē: dixerūt p̄ncipes illi⁹ ciuitatē. Si dimise- rum⁹ eu⁹: oēs ibūt p̄ illū: et veniet romani et tollēt nob̄ et locū et gentē. Ne locū p̄deret dñm occiderūt: et ideo p̄diderūt: qđ occi- derūt. Suntas ḡ illa quedā frenā: cuiusdā ciuitatis eterne in celis vmbra gerebat. At vbi cepit illa q̄ significabat evidēti⁹ p̄dica- ri: vmbra q̄ significabat delecta ē: p̄pterea ibi mō templū nō est: qđ fabricatū fuerat ī imagine futuri corporis dñi. Lenem⁹ lucez: vmbra trāsuiit: tñ adhuc ī qđā captiuitate sum⁹. Qđ diu sum⁹ ait apl̄s ī corpe pegrina- mur a dñio. Et vide nomia duarū istaz ci- uitatū: babylon et hierlm̄. Babylon cōfu- sio interptat̄: hierusalē visio pacis. Inten- dite nūc ciuitatē cōfusionis: ut intelligatis visionē pacis: ista toleret̄: ad illā suspiret̄. Unū dinosci possunt iste due ciuitates: Nū quid possim⁹ eas modo separe ab inuicē: Permixte sūt et ab ipso exordio generis hu- mani: pmixte currūt vscz ī finē seculi. Hie- rusalē accepit exordiū p̄ Abel: Babylon p̄ Layn. Edificia quippe vrbū postea facta sunt: illa hierlm̄ ī terra hiebuzeoꝝ: naz p̄io hieb⁹ dicebat̄: inde gens hiebuseoꝝ electa ē: qđ p̄plus dei liberatus de egypto: intro- ductus est in terram p̄missionis. Baby- lon autez cōdita ī intimis p̄sidis regionib⁹ que diuturno tpe caput extulit sup ceteras gentes. Due ergo iste vrbes certis tēpori- bus cōdite sūt: ut manifestarefigura dua- rum ciuitatū olim ceptarū: et vscz ī finem in isto seculo māsurarū: sed in fine sepan- darum. Unde ergo possuntius eas mō ostē- dere que pmixte sunt: Ostēdet tūc dñs cū alios ponet ad dexterā: alios ad sinistram. Hierusalem ad dexteram erit: babylon ad sinistram. Hierusalē auditura est: Uenite bñdicti p̄is mei: p̄cipite regnum qđ vobis paratū est ab origine mūdi. Babylon au- ditura ē: Ite in ignē eternū q̄ patut est dia- bolo et angel̄ci⁹. Possim⁹ tñ et aliqd affer- re quātū dñs donat: vnde distinguant p̄ij fideles etiā hoc tempore ciues hierusalem a ciuib⁹ babylonie. Duas istas ciuita- tes faciunt duo amores. Hierusalem facit amor dei: babyloniam facit amor seculi. Interroget ergo se quisq; quid amet: et in- ueniet vnde sit ciuis: et si se inuenierit ciuez

Psalmus

babylonie: extirpet cupiditatē: plantet caritatē. **S**i aut se iuenerit ciue hierlm: toleret captiuitatem: speret libertatem. **M**ulti enim ciues sancte matris hierlm cupiditatib⁹ babylonie corrupti tenebant: et ipa corruptione cupiditatū tanq⁹ ciues inde facti erāt et multi adhuc ita sunt: et multi post nos in hac terra futuri ita erūt: sed nouit dñs conditor hierusalē quos ciues eius pdestriaue rit: quos viderit adhuc sub dñatu diaboli redimēdos sanguine christi: nouit illos ipse anteq⁹ se ipi nouerit. **S**ub hac g̃ figura cātat h̃ psalm⁹: in cui⁹ titulo positi sunt etiam duo ppbe qui illo tpe i captiuitate fuerūt: **H**ieremias et Ezechiel: et cantat qdā cū inciperet exire. **I**ncepit exire q̃ icipit amare. **E**xecut em̃ multi latēter: et executū pedes st̃ cordis affect⁹. **E**xecut at b̃ babylōia. **Q**uid ē de babylonia: **B**e cōfusiōe. **Q**uo exitur de babylone: id est de cōfusione. **Q**ui p̃rō cōfusi erant silibus cupiditatib⁹: incipiunt caritate distingui. **J**am distincti nō sunt cōfusi: et si adhuc corpore pmixti sunt: desiderio tamē sancto discernunt: et ppter pmixtionē corporalez nō dñdum exierūt: ppter affectū cordis exire ceperunt. **J**am g̃ audiam⁹ fratres: audiam⁹ et cantem⁹ et desideremus vñ ciues sum⁹. **E**t q̃ gaudia cātant nobis: **Q**uo in nobis reformat amor ciuitatis nostrae: q̃ diuturna pegrinatione obliti fuerām⁹: **S**ed misit inde ad nos ep̃las p̃r nr̃: ministravit nobis scripturas de⁹: quib⁹ ep̃lis fieret in nobis redeūdi desideriū: q̃ pegrinationē nostrā diligēdo ad hostes faciem posueramus: et dorsum ad patriā. **Q**uid g̃ hic cantat:

Expositio psalmi.
TEd ecet hymnus de⁹ i syon. **P**atria illa est syon: ipa ē hierlm q̃ syon: et hui⁹ nomis interptatōne nosse debetis. **S**icut hierlm interptat visio pacis: ita syon speculatio: id est visio et cōtemplatio. **N**escio qđ nobis magnū spe et aculū p̃mittit: et hoc ip̃e deus ē qui cōdit ciuitatē. **D**ulchra et decora ciuitas: q̃ pulchriorē habet p̃ditorē. **L**e decet hymnus deus inqt. **S**ed ubi: In syon: in babylone nō decet. **E**t enī qsc̃ cū cepit inouari iam corde: in hierlm cantat: dicēte apostolo: **A**duersatio nr̃a in celis est. In carne. n. ambulātes inqt nō b̃m carnē militam⁹. **J**ā desiderio ibi sum⁹: iā spem in illā terraz q̃si anchorā p̃misimus: ne in isto mari turbati naufragarem⁹. **Q**uēadmodū g̃ de naui q̃ i

LXIII.

anchoris ē recte dicim⁹ q̃ iā i fra sit: adhuc em̃ fluctuat: sed i terra quodāmō educta ē cōtra ventos: et cōtra tēpestates: sic contra tēptatiōes hui⁹ pegrinatiōis nr̃e: spes nr̃a fundata in illa ciuitate hierlm facit nos nō abripi in saxa. **Q**ui ergo fin hāc spem canat: ibi cātat. **E**rgo dicat: **T**e decet hymn⁹ de⁹ i syon: ñi in babylone. **H**z mō ibi es adhuc i babylone. **I**bi inqt sū. **A**ma tor iste et ciuis iste ibi sunt: sed carne nō corde. **C**ū aut̃ duo quedā dixerim⁹: q̃ ibi sunt carne non corde: vnde canto nō ibi. **N**on enim carne canto: sed corde. **C**arnem qui dem sonantein audiunt et ciues babylonie: cordis aut̃ sonum audit conditor hierlm. **V**ñ dicit apl̃us exhortā ipsos ciues ad amatoria quedā cātica et desideria redeūdi ad illā pulcherrimā ciuitatē visionem pa- cis: cantates inqt et psallētes in cordib⁹ ve- stris dño. **Q**uid est cātates in cordib⁹ ve- stris: Ne inde cātēsis vnde estis in babylo- nia: s̃ inde cātate vnde sursū habitatis. **E**rgo te decet hymn⁹ deus in syon. In syon te decet hymn⁹: nō in babylonia. **Q**ui can- tāt i babylonia ciues babylonie: etiā hym- nū dei nō decēter cātāt. **A**udi vocē scriptu- re: **N**ō est speciosa laus in ore peccatoris. **T**e decet hymnus deus in syon. **E**t tibi reddef votū in hierusalē. **H**ic vrou- mus et bonū est vt ibi reddam⁹. **Q**ui aut̃ hic vrouēt et nō reddūt: **Q**ui nō p̃seuerant vsc̃ in finē in eo qđ voterit. **V**ñ dicit ali⁹ psalmus: **V**ouete et reddite dño deo ṽo. **E**t tibi reddef votū in hierlm. **I**bi cīm cri- mus toti: id est integri in resurrectiōe iusto- rū: ibi reddef votū totū nostrū: nō sola ani- ma: sed etiā ipa caro iam nō corruptibilis: q̃ iā nō in babylonia: sed etiā i corp⁹ cele- ste immutatū. **Q**ualis mutatio p̃mittitur: **O**mnes em̃ resurgem⁹ ait apl̃us: s̃ nō oēs imutabimur. **Q**ui aut̃ imutabunt: ip̃e di- xit: **I**n ictu oculi in nouissima tuba. **C**anet em̃ tuba et mortui resurgent incorrupti: id ē integri: et nos imutabimur. **Q**ualis autem erit illa mutatio: **E**quid et dic: **O**portet. n. corruptibile hoc induere incorruptionē: et mortale hoc induere imortalitatē. **C**ū aut̃ corruptibile hoc induerit incorruptionē: et mortale hoc induerit imortalitatē: tūc si et sermo q̃ scriptus ē: **A**bsorpta est mors i victoria. **W**hi ē mors aculeus tu⁹: **M**odo em̃ inchoatis in nobis p̃mitijs mentis vñ desideram⁹ hierusalē: multa ex carne cor- ruptibili cōtendūt aduersum nos: q̃ nō cō

Psalms

LXIII.

tendet cuz fuerit mors absorpta i victoria. Vincet pax et finiet bellum. Qui autem vincet pax: vincet et illa ciuitas quod dicunt: visio pacis. Nulla ergo erit a morte contencio. Modo cuz morte quarta contendimus? Inde sunt enim delectationes carnales: que etiam nobis licite multe suggestur: quibus non consentientibus: sed tamen non sentiendo ostendimus. Primo ergo occupantia carnis sequentes durit nos: postea renitentes traxit nos: deinde accepta gratia cepit nos: nec ducere: nec trahere: sed adhuc contendere nobiscum post contentionem erit et victoria. Modo te et si oppugnat: non expugnet: postea cum absorpta fuerit mortis Victoria et pugnare cessabit: Quid dictum est: Nouissima inimica destruet mors. Reddatur votum meum. Quod votum: Quasi holocaustum. Holocaustum enim tuus dicit: qui totum ignis assumit. Holocaustum sacrificium est: ubi totum consumitur. Holon enim totum dicit: causis incensio. Holocaustum totum incensum. Arripiat ergo nos ignis: ignis diuinus in hierosolima. Incipiamus ardere caritate donec totum mortale consumatur: et quodcumque nos fuit eat in sacrificium domini. Si alibi dicit: Benigne fac domine in bona voluntate tua syon ut edificetur muri hierosolimae. Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes et holocausta. Le decet hymnus deus in syon: et tibi reddetur votum in hierosolimam. Querimus haec forte rex nobis ipsius ciuitatis commendet dominus et salvator noster Jesus christus. Cantemus ergo donec ad euidentiora quenamvis. Possemus enim iam dicere ipsum esse cui dicitur: Le decet hymnus deus in syon: et tibi reddetur votum in hierosolimam: Sed si dicere: mihi potius quam scripture credere: et id forte non mihi credere. Audiam sequentia. Exaudi: inquit: orationem meam: ad te ois caro veniet. Et habemus dominum dicente: data tibi potestate ois carnis. Cepit ergo apparere iam rex ille cum diceret: Ad te ois caro veniet. Ad te inquit ois caro veniet. Quare ad illum ois caro veniet: Quia carnem assumpsit: quo veniat ois caro. Tunc inde primicias ex utero virginali. Assumptis primis: cetera consequuntur ut holocaustum compleatur. Unde ergo omnis caro: Dis homo. Et unde ois homo: Numquid omnes crediti sunt pronunciati sunt in christum: Nonne multi impij quod etiam damnabuntur: Nonne quotidie multi non credentes in sua infidelitate moriuntur: Scdm quid ergo intelligimus: ad te omnis caro veniet: Omnis caro dixit: omnis generis caro. Ex omni genere carnis: veniet

ad te. **Quid** ē ex omni genere carnis? **Nū**
quid venerūt pauperes: t nō venerūt diui-
tes? **Nū** quid venerūt hūiles: t nō venerūt
sublimes? **Nū** quid venerūt docti: t nō ve-
nerūt indocti? **Nū** quid venerūt viri: t non
venerūt semie? **Nū** quid venerūt dñi: et nō
venerūt serui? **Nū** quid venerūt senes: t nō
venerūt iuuenes? **Aut** venerūt iuuenes: et
nō venerūt adolescētes? **Aut** venerūt ado-
lescētes: t nō venerūt pueri? **Aut** venerūt
pueri: t non allati sūt infantes? **Postrimo**
nū quid venerūt iudei (nā inde erant apli:
inde milia milia pmo tradentū: postea cre-
dentiū) t nō venerūt greci? **Aut** venerunt
greci: t nō venerūt romani? **Aut** venerunt
romani: t nō venerūt barbari? **Et** q̄s nume-
ret oēs gentes venientes ad eū: cui dictū ē:
Ad te oīs caro veniet. **Fraudi** oīonē meā
ad te oīs caro veniet. **Hermones** ini-
quoz pualuerūt sup nos: t impie-
tates nostras tu ppiciaberis. **Quid**
est sermones iniquoz pualuerūt sup nos t
impietatibus nr̄is tu ppiciaberis? **Qd** nati
sum⁹ i hac terra: iniquos inuenim⁹: q̄s lo-
quētes audiuim⁹. **Ei** possim explicare qd
sentio: adiuvuet me intētio caritatis vestre.
Omnis homo vbi cū q̄ nascit: ipius terre
vel regiouis vel ciuitatis linguaq̄z discit: il-
lius imbuſ moribus t vita. **Quid** faceret
puer natus inter paganos: vt nō coleret la-
pidē: qñ illū cultū insinuauerūt parentes?
Inde pma verba audiuit: illū errorē cum
lacte surit: **Et** qz illi q̄ loqueban⁹ maiores
erāt: t puer qui loqui discebat infans erat:
vn̄ poterat parui⁹ nisi maiorū auctoritatē
sequi: t id sibi bonū duce qd illi laudarēt:
Ergo gentes cōuerse ad christū: postea re-
cordātes impietates parētū suoz: t dicen-
tes iā qd dirit, pphā ipē Hieremias: **Vtere**
mēdaciū coluerūt patres nr̄i: vanitatē que-
eis nō pfuit. **Cū** ḡ iā b̄ dicūt renūciāt opl-
nionib⁹ t sacrilegijs parētū suoq̄ iniquoz.
Sed qz vt insererent talib⁹ opiniōb⁹ t sa-
crilegijs: psuasiones fecerūt eorū: q̄ quāto
estate pcedebāt: tanto auctoritate pcedere
debere putabāt: cōfitek iam redire volēs
ad hierlm d̄ babylonia t dicit: **Hermones**
impioz pualuerūt aduersus nos: duxerūt
nos mala docētes: **Liues** babylonie nos se-
cerūt: dimisim⁹ creatorē: adorauim⁹ crea-
turā: dimisim⁹ eū a quo facti sum⁹: adora-
uimus qd ipi fecimus. **Hermones** eīn iniq-
rū pualuerūt sup nos: sed nō tū opp̄serūt
nos. **Quare:** **Impiety** nostras tu ppici-
a **Alia lfa.**
t **Verba.**
t **Impietatib⁹**
nostris.

Psalmus

beris. Intendat caritas vestra: Propitiatus impietas vias non dicitur nisi cuidam sacerdotum offerenti aliquod: unde impietas expiat et propitiatur. Impietas enim tunc dicitur propitiari: cum propitiatus sit deus impietati. Quid est fieri deum impietati propitiatus? Id est ignoroscere: et venientem dantem. Sed ut dei venia impetraret: propitiatione fit per aliquod sacrificium. Extitit ergo a deo domino missus quidam sacerdos noster: Assumpsit a nobis quod offerret dominus: ipsas diximus sanctas propitiatas carnis ex vetero virginis. Hoc holocaustum obtulit deo: extedit manus in cruce ut diceret: Birigat oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium resipit. Sicut nostis: quod dominus circa vesperam prepedit in cruce: et impietas nostra propitiata sunt: alioquin absorbuerat nos. Hermones iniquorum pualuerunt super nos: duxerant nos predicatorum iouis: et saturni: et mercurij. Hermones iniquorum pualuerunt super nos. Sed quod facies: Impietates nostras tu propitiaberis. Tu sacerdos: tu victimam: tu oblator: tu oblationem. Ipse sacerdos est qui nunc ingressus est in interiora veli. solus ibi ex his quod carnem gestauerunt interpellat pro nobis. In cuius rei figura in illo primo populo: et in illo templo: unus sacerdos intrabat in sanctas sanctorum: populus omnis foris stebat. Et ille qui solus ingrediebatur in interiora veli: offerebat sacrificium pro populo foris stante. Si intelligatur huius spiritus iurificat: si non intelligatur Ihesus occidit. Modum cum legere aplius audistis: littera occidit: spiritus autem iurificat. Quid enim ageret in illo populo iudei nescierunt: sed nec modo sciunt. Be illis quippe dictum est: Quodcumque legitur Moyses: revelare supra cor eorum positum est. Ibi velamen figura est: sed tollet figura: et apparebit veritas in eiusipsis. Sed quoniam tollet velamen: Audi apostolum: Cum autem transierunt ad dominum: auferetur velamen. Num ergo non transirent ad dominum: quodcumque legitur Moysen velamen habet super cor. Ad hoc sacramentum fulgebat: tunc facies Moysi: ita ut non possent intendere filium israel in faciem eius. Audistis modo cum legeret: et velamen erat inter faciem Moysi loquenter: et postea audiens vobis. Per velamen vobis audiebat: faciem non videbat. Et quod ait apostolus: Ita ut non possent intendere filium israel in faciem Moysi. Non intendebat inquit: vosque in fine: Quid est vosque in fine: Vosque quo intelligeretur christum. Dicit quippe apostolus: Finis enim legis christus ad iusticiam omnium credet. Et quidam splendor in facie Moysi: tanquam in facie carnali et mortali. Numquid diuturnus aut eternus esse posset?

LXIII.

Morte non succedet pfecto auferet. Splendor autem glorie beati domini nostri Iesu christi semper est. Sed illud figura erat temporalis. Hoc autem quod illa figura significabat: legunt ictus et non intelligunt christum: non producunt intentionem vobis in fine: quod velut oppositum negat eis aspectum splendoris interioris. Et vide ibi sub velo christum: Ut ipse dominus noster Jesus christus: Si crederetis Moysi: crederetis et mihi. de me enim ille scripsit: Propitiatus autem peccatum nostrum et impietatum: Per illud sacrificium resipit transiit ad dominum ut auferat velamen: properea et deo crucifixo velut templi scissus est. Exaudi orationem meam: ad te ois caro veniet. Hermones iniquorum pualuerunt super nos: et impietas nostras tu propitiaberis. **¶ Beatus quem elegisti et assumpsisti:** Quis est electus ab eo: et assumpsitus ab eo: Et assumpit est aliquis electus a salvatore domino nostro Iesu christo. An ipse fuit carne quod homo est: electus et assumpit est: Ut tanquam verbo dei dicatur: quod erat in principio: sic dicit euangelista: In principio erat verbum: et verbum erat apud deum: et deus erat verbum: quod ipse est filius dei: verbum dei: de quo etiam dicit: Dia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil: ut illi dicatur: filius dei: quod ipse est sacerdos noster: postea carne assumpta: Beatus quem elegisti et assumpsisti: id est ille homo qui induit est quicepit ex parte: natus ex semina: templum quodammodo illius qui semper in eternum est: et in eternum fuit. An potius ipse christus assumpsit quemdam beatum: et non dicit ipse quem assumpsit quoniam in plurali numero: sed in singulari: Unum enim assumuit: quod unitatem assumuit: scismata non assumunt: heres non assumunt: multitudo de se fecerunt: non est unus qui assumit. Qui autem manent in copage christi: et membra eius sunt: faciunt quodammodo unum virum: de quo dicit apostolus: Bone occurramus omnes in agnitione filii eius in virum perfectum in mensuram etatis plenitudinis christi. Itaque unus vir assumit cui caput est christus: quod caput viri christi est. Ipse est ille beatus vir qui non abiit in perditione impiorum: et cetera qui ibi dicuntur. Ipse est qui assumit: non est extra nos: in ipso membris sumus: sub uno capite regimur: uno spiritu oes virum: unus patria oes desideramus. Videamus ergo quod ad christum dicatur: utrum ad nos pertineat: et de nobis dicatur. Interrogentur conscientias nostras: amore illius scrutemur: et si adhuc parvus es: et modo natu amor iste: forte enim modo in aliquo germinauit: diligenter extirpet iuxta germinantes spinas: id est curas seculares: ne

Psalmus

crescendo sanctū germē offocent. Beatus quē elegisti et assumpsti: in illo sim⁹ et assu-
mem⁹: in illo sim⁹ et electi erim⁹. Et qd no-
bis dabit: **I**nhabitabit: inqt: i atrīs
tuis. Hierlm illa ē cui cantāt qui incipiūt
exire de babylonia: Inhabitabit in atrīs
tuis. **R**eplebitur i bonis dom⁹
tue. Que sūt bona dom⁹ dei: frēs p̄stitua-
mus nobis aliquā domū diuitē: quātis bo-
nis refecta sit: q̄ copiosa sit: vasa q̄ multa
ibi aurea: s̄ et argētea: qntū familie: quātū
iūmētoz et aialū: ip̄a deniq̄z dom⁹ q̄ dele-
ctat picturis: marmore: laqarib⁹: colūnis:
spacijs: cubilib⁹: et desiderat talia: s̄ adhuc
ex cōfusione babylonie. Amputa oia ista
desideria o ciuis hierlm: amputa si vis re-
dire: nō te delectet captiuitas. Sed iam ce-
pisti exire: noli retro respicere: noli remanē
in via. Nō desunt adhuc hostes q̄ tibi per-
suadeat captiuitatē et pegrinationē. Ja nō
p̄ualeat sup te sermones iniquorū. Bonū
dei desidera: et bona ei⁹ dom⁹ desidera: sed
noli talia qlia desiderare soles vel in domo
tua: vel in domo vicini tui: vel in domo pa-
tronī tui: aliud quidē est bonū domus illi⁹.
Quid opus est vt nos dicamus q̄ sint bo-
na illi⁹ dom⁹: Ip̄e indicet q̄ cantat exiens
et babylonia. Replebitur inqt i bonis do-
mus tue. Que sunt bona ista: Exixeram⁹
fortasse cor ad aurū: ad argentum: et cetera
p̄iosa. Noli talia querere: ista p̄munt non
leuant. Hic ḡ iam bona illa hierusalē: bo-
na domus dñi: bona illa tēpli dñi medite-
mur: q̄ q̄ domus dñi: hoc ip̄m templū dñi.
Replebitur in bonis dom⁹ tue. **S**anctū
est templū tuū mirabile in iusticia.
Ista sūt bona dom⁹ illi⁹. Nō dixit: templū
sanctū tuū mirabile in colūnis: mirabile in
marmorib⁹: mirabile in tectis auratis: sed
mirabile in iusticia. Habes foris oclōs vñ
videas marmora et aurū: intus est oculus
vnde videat pulchritudo iusticie. Si nul-
la est pulchritudo iusticie: vñ amaf iustus
senex: Quid assert in corpe qd oculos dele-
ctet: Curia mēbra: frontē rugatā: caput ca-
nis albatū: imbecillitatē vndiq̄z qrelis ple-
nā. Sed forte q̄ tuos oculos non delectat
senex iste decrepitus: aures tuas delectat.
Quib⁹ vocib⁹: Quo cātu: Et si forte ado-
lescēs bñ cātauit: oia cum etate defecerūt.
An forte son⁹ verboz ei⁹ delectat aures tu-
as: q̄ vba vir plene nūciat lapsis dentib⁹:
En si iustus ē: si alienū nō cōcupiscit: si de
suo qd habet erogat indigentibus: si bene-

LXIII.

monet et rectū sapit: integrū credit: si patus
est p̄ fide veritatis etiā ip̄a cōfracta mēbra
impēdere. **M**ulti em martyres etiā senes:
vñ illū amam⁹. Quid in eo bonū videm⁹
ocul carnise **A**bil. Quedā ḡ e pulchritu-
do iusticie quā videm⁹ oculo cordis: et ama-
m⁹: et exardescim⁹. **O**m̄ltū dilexerūt ho-
mines in ip̄is martyrib⁹: cū eoz mēbra be-
stie laniaret. Nōne cū sanguis fedaret oia:
cū morsib⁹ beluinis viscera funderent: nō
babebāt oculi nisi qd horrerent. Quid ibi
erat qd amaref: nisi q̄ erat i illa feditate la-
niatorz mēbroz integra pulchritudo iusti-
cie. Ista sunt bona domus dei: bis te para-
satiari. Sed vt inde satieris cū pueneris: b
te oportet esurire et sitiare cū pegrinaris: hoc
siti: hoc esuri: q̄ ip̄a erunt bona dei. Audi
illū regē cui ista dicunt: q̄ venit vt te redu-
cat: et se tibi fecit viā. Quid dicit: **B**eatū q̄
esuriūt et sitiūt iusticiā: qm̄ ip̄i saturabunt.
Sanctū templū tuū admirabile in iusticia.
Et ip̄m templū fratres nolite p̄ter vos co-
gitare. Amate iusticiā et vos estis templū
dei. **E**xaudi nos de⁹ saluator no-
ster. Apparuit mō quē dēū dicat. Salua-
tor p̄rie dñs Jesus chāstus: apparuit mō
aptius de quo dixerat: **A**d te ois caro ve-
net. **E**xaudi nos de⁹ saluator noster. Ille
vnus vir q̄ assumūt i templū dei et plures sē
et vñ ē. **E**x vñ p̄sona dixit: exaudi o: onē
meā: et q̄ ip̄e vñ ex plurib⁹ cōstat: mō ait:
Exaudi nos de⁹ saluator noster. Audi illū
iā aptius p̄dicari. **E**xaudi nos deus salua-
tor noster. **S**p̄es om̄niū finiū terre et
in mari longe. Ecce vñ dictū est: **A**d te
ois caro veniet. Vndiq̄z venit. Sp̄es om̄niū
finiū terre: non sp̄es vñ anguli: nō sp̄es so-
liū iudee: nō sp̄es solius Africe: nō sp̄es
Pānonie: nō sp̄es orientis aut occidentis: s̄
sp̄es om̄niū finiū fre: et i mari longe. Ip̄oꝝ
finiū terre et in mari longe: et q̄ in mari ido-
lōge. Mare em̄ i figura dicit seculū b̄ sal-
sitate amarū: p̄cellis turbulentū: vbi homi-
nes cupiditatib⁹ quersis et prauis: facti sūt
velut pisces inuicē se deuorātes. Attēdite
mare malū: mare amarū: fluctib⁹ seuū: at-
tēdite qualib⁹ homib⁹ plenū sit. **Q**uis op-
pat hereditatē: nisi morte alter⁹: **Q**uis op-
pat lucru: nisi damno alter⁹: **O**m̄lti alio-
rū defectiōe: cupiūt sublimari: **O**m̄lti vt
emāt: optāt alios vendere res suas: **Q**uō
seiuicē opprimunt: et q̄ possunt deuorant.
Et cū deuorauerit vñ p̄scī maior minore:
deuorat et ip̄e a maiore. **O**p̄scis male: pre-

Psalmus

dām vis de paruo: preda efficeris magno.
Quotidie ista veniunt: ante nos sunt: vi-
tem illa: horream illa. Non illa agamus
fratres: qz spes ille finū terre. Ille si nō eēt
spes tū mari longe: nō diceret discipulis
suis: Faciā vos pescatores hominū. Hā in
mari capti q retia fidei: gaudem⁹ nos ibi
natare adhuc infra retia: qd adbuc mare b
seuit pcellis: sed retia q nos ceperūt pdu-
cen⁹ ad littus. Littus est finis maris. Ergo
quentio i fine seculi: Interiz infra ipa retia
fratres bñ viuam⁹: non retia rumpētes fo-
ris exēam⁹. Multī em̄ ruperūt retia t scis-
mata fecerūt t foras exierunt: quia malos
pisces intra retia captos se nolle tolerare
dixerunt: ipsi mali facti sunt potius: q illi
quos se non potuisse tolerare dixerūt. Hā
q illa retia ceperūt pisces et bonos et ma-
los. Dominus dicit: Simile est regnū ce-
lorum sagene misse in mare: que cōgregat
ex omni genere: quā cum impleta esset edu-
cētes: t secus litt⁹ sedētes elegerūt bonos i
vasa: malos aut̄ foras miserūt. Hic erit in-
qt in psummatiōe seculi. Quidit litt⁹: oſidit
fine maris. Exibūt angeli: t sepabunt ma-
los de medio iusto: t mittent eos in cami-
nū ignis: ibi erit fletus t stridor dentū. Hia
ciues hierlm qui infra retia estis: et pisces
boni estis: tolerate malos: retia nolite rum-
pere: cū illis estis in mari: nō cū illis critis i
vasis. Spes em̄ ille finū terre: ip̄e spes est
t in mari longe: longe qz in mari. Pre-
parans montes in fortitudine sua:

Hō in fortitudine illo. Preparauit enim
magnoſ p̄dicatores: t ipoſ appellauit mó-
tes: hūiles in ſe: excelfos in illo. Preparās
mótes in fortitudine ſua. Quid dicit vnuſ
ex ipiſ mótiibus. Ipi i nobis meti⁹iſ respō-
ſu mori habuum⁹: vt nō fidētes i nobis met
ipiſ ſimis: ſed in deo q ſuſcitat mortuos.
Qui in ſe fidit: t in christo nō fidit: nō ē de
hiſ mótiibus quoſ ille p̄parat in fortitudi-
ne ſua. Preparās mótes i fortitudine ſua.
Circūcinctus in potētatu: Potētā-
tu intelligo: circūcinct⁹ quid eſt: Christuz
quē in medio ponūt circūcinctu faciūt: id
eſt vndiqz cinctu: habemus illū omnes cō-
muniter: ideo i medio ē. Circūcingim⁹ illū
oēs q credim⁹ in illum: t qz fides noſtra nō
de virt⁹ nr̄is: ſed de illi⁹ potētia eſt: id
circūcinctus in potentatu ſuo: nō nr̄a fortitu-
dine. Qui cōturbas fundū maris.
Sicut hoc: videſ quid fecerūt: Parauit em̄
mótes in fortitudine ſua: miſit illoſ p̄dica-

LXIII.

re. Circūcinct⁹ eſt a credētib⁹ in potētatu:
et motū eſt mare: cōmotū eſt ſeculū: t cepit
psequi sanctos eius. Circūcinctus in potē-
tatu: q cōturbas fundū maris. Nō dixit: q
cōturbas mare: ſed fundū maris. Fundū
maris ē cor impior̄. Sicut em̄ a fundo ve-
hemētius oia mouent: t fund⁹ cōtinet oia:
Sic quicqd pcessit p linguā: p man⁹: p po-
testates diuersas: ad pſecutionē ecclie de
fundō pcessit. Si em̄ nō eſſet radix iniq̄a-
tis in corde: nō illa oia pcederēt aduersus
christū. Fundū cōturbauit forte: vt et fun-
dum exbauriret. Hā in malis quibusdā ex-
hausit mare a fundo: t posuit mare desertū.
Sicut illud aliud psalm⁹: Qui cōuerit ma-
re in aridam. Omnes impij et pagani qui
crediderūt: mare erāt: terra facti ſūt: ſalſis
fluctib⁹ primo steriles: poſtea iuſticie fru-
ctu fecūdi. Qui cōturbas fundū maris.
Sonū fluctu eius t quis ſuffereret.
Quid e quis ſuffereret: Quis hō ſuffereret ſo-
nū fluctu maris: iuſſioſ ſublimitatū ſe-
culi: H̄eſ vñ ſufferunt: Quia p̄parat mon-
tes in fortitudine ſua. Nō ḡ dixit: quis ſuf-
fereret: hoc ait: Nō ſi p nos p̄ ſuffereret il-
las pſecutōes nō poſſem⁹: niſi ille daret for-
titudinē: Qui cōturbas fundū maris: ſonū
fluctu eius q ſuffereret: Turbabunt
gentes: Primo turbabant: illi montes
pati i fortitudine christi: nū quid turbati ſe?
Turbatū eſt mare: eliſum eſt i móte: mare
fractū eſt: mótes incōcussi manſerūt. Tur-
babunt gentes. Et timebut oēs: Ecce
iā oēs timēt: antea q turbati erāt: timēt iam
omnes. Nō timuerūt christiani t timēt iā
christiani. Oēs qui pſequebant mō timēt.
Supauit. n. ille q circūcinct⁹ ē in potētatu:
ſic ad illā venit ois caro: vt ceteri paucita-
tē ipſaz iam timeāt. Et timebut oēs. Qui
ihabitat fines terre: a signis tuis:
Miracula em̄ ſecerūt apli: t id oēs fines
terre timuerūt t crediderūt. Exitus ma-
ne t vespe delectabis. Id eſt delecta-
biles facis. Hā in iſta vita qd nobis pmit-
tik: Exit⁹ mane t vespe delectabis. Sūt exi-
tus mane: ſūt exit⁹ vespe. Mane ſignificat
pſperitatē ſeculi: vespe ſiḡ tribulationē ſe-
culi. Intēdat caritas r̄ia. In vtreqz. n. tē-
praf aia hūana. Et pſpitate: ne corrūpat.
Et aduerſitate: ne frangat. Id o aut̄ mane
pſperitatē ſignificat: qz mane letū ē: trāſa-
cta velut tristitia noctis. Tristes autē ſunt
tenebre veniēte vesp̄a: id o veniēte qz mū-
di vesp̄a: obtulit ſacrificiū vesp̄anū. Nō ḡ

Psalmus

timeat vnumq[ue] vesp[er]a: ne mane corripat.
Ecce nescio q[uo]d vt facias mali aliqd: p[ro]misit lucru[m]: mane est. Arredit tibi ampla pecunia: mane tibi sit. Noli corrupi: et habebis exitu[m] mane. Si em[er]as habes exitu[m]: no[n] capieris. Sic est em[er]a p[ro]missio lucri: quasi esca i muscipula. Coartaris: et no[n] e[st] quo exeras: caperis in muscipula. Bedit aut[em] tibi exitu[m] dominu[m] deus tuus: ne lucro capiaris: cum tibi dicit in corde: ego sum diuitie tue: noli attendere q[uo]d m[er]itus p[ro]mittit: sed q[uo]d p[ro]mittit conditor mundi. Attende quod tibi p[ro]mittit deus facie[re] iusticiam: et premne quod tibi promittit homo: ut abducatur a iusticia. Noli q[uo]d attendere q[uo]d m[er]itus p[ro]mittit: sed q[uo]d conditor mundi: et habebis exitu[m] mane p[er] domini verbu[m] dicentis: Quid p[ro]dest homini si totum mundu[m] lucre[re]: anime autem sue detimentu[m] patiat. Sed ille q[uo]d te promisso lucro corrupere: et ad iniquitatē adducere no[n] potuit: minabat penas: et quereretur se ad inimicitiā: et incipit tibi dicere: Si hoc no[n] feceris: ego ostendā: ego faciam: habebis me inimicu[m]. Primo cum lucru p[ro]mittebat: mane tibi erat: modo iā vesperascit: tristis factus es. Sed qui dedit tibi exitu[m] mane: dabit et vespe. Quō cōtempisti mane seculi ex luce domini: sic cōtemine et vesp[er]a ex passione dñi: ut dicas ale tue. Quid mihi amplius factur[us] ē iste: q[uo]d passus est p[er] me dñs me[us] de[us]? Ut teneā iusticiā no[n] presentiam ad iniquitatē: scuiat in carne: frangat muscipula: et volabo ad dominu[m] meu[m] qui mihi ait: Nolite timere eos qui corpus occidunt animā aut no[n] possunt occidere. Et de ipso corpe securitatē dedit dicens: Capill[us] capitis vestri no[n] periret: Magnifice h[ab] posuit delectabis exitus mane et vespere. Si em[er]as no[n] te delectet ipse exitus: no[n] laborabis exire inde. H[ab]it[us] caput in lucrum p[ro]missu[m]: si non te delectet p[ro]missio saluatoris: et rursus cedis temptati et terrenti: si non te delectet ille qui prior passus est: ut tibi exitu[m] faceret. Exit[us] mane et vespere delectab[us]. Visitasti terrā et inebriasti eam. Unde inebriauit terrā: Lax tuus inebrians q[uo]d preclarus. Visitasti terrā et inebriasti eam: misisti nubes tuas: pluerūt p[ro]dicatōez veritatis: inebriata est terra. Multiplicasti ditare eam: Unde multiplicauit inimicus zizania: et extorti sunt mali inter bonos pseudo christiani: similem habentes herbam: sed non parrem fructum. Etenim zizania illa: p[ro]rie dicunt que nascunt in similitudine frumentorum: sicuti est lolium: sicuti est auena et cetera talia: que primā herbam prorsus similem habent. Propterea de seminazione

Allia l[et]ra. upletare.
Allia l[et]ra. i flumen.
i repletu[m]. taque.

LXIII.

veniat et bibat: q[uo]d credit in me: flumia aque viue de vêtere ei[us] fluent. Si flumia et vnu[s] fluui: quia p[er] vnitatem multi vnu[s] sunt: multe ecclesie et vna ecclesia: multi fideles et vna sp[irit]ua christi: sic multa flumina et vnu[s] fluui. Crediderūt multi israelite: et impletū sunt sp[irit]us sancto: inde diffusi sunt p[er] gentes ceperūt p[ro]dicare veritatem: et de fluuio dei q[uo]d implet[us] est aqua irrigata est tota terra. **Parasti cibū illorū** q[uo]d ita est p[ar]atio inia. Non q[uo]d te p[ro]meruerūt quib[us] peccata donasti merita illoz mala erāt: sed tu p[er] misericordiam tuā: q[uo]d in te est p[ar]atio tua: ita p[ar]asti cibum illorū. **Hulcos ei[us]** **Riuos.** inebria. Fiat ergo primo sulci qui inebriant: duricia pectoris nostri appetit: yome sermōis dei. **Hulcos ei[us] inebria.** **Multiplica generatiōes eius.** Videlimus credunt: et ex credentib[us] alii credunt: et ex illis alii credunt: et non sufficiunt vni homini: ut factus ipse fidelis vnu[s] lucre[re]. Sic multiplicant et semē: pauca grana mittunt et seges exurgunt. **Hulcos eius inebria: multiplica generatiōes ei[us].** In stillicidiis suis letabit cū exoriēt: In stillicidiis suis id est anteq[ue] sit iuste idonea capacitate fluminis: cu[m] exoriēt i stillicidiis suis: id ē sibi cōgruis letabit. Parvulus em[er] adhuc et infirmis stillant quedā de sacramēto: q[uo]d no[n] possunt capere plenitudinē veritatis. Audi quomō stillet parvulus duz exoriunt: id est in recenti ortu: minus capacib[us] apostoli dicit: Nō potui vobis loqui q[uo]d spirituibus: sed quasi carnalibus: quasi parvulis in christo. Cum dicit parvulos in christo: iam dicit exortos: sed no[n] dum idoneos ad capiendā illā vberem sapientiā de q[uo]d dicit: Sapientiā loquimur inter pfectos. Letek in stillicidiis suis: cum exoriēt et augēt: robatur: capiet et sapientiā: quomō infans nutrit lacte et fit idoneus cibo: tamē primo de ipso cibo cui minus idoneus erat illi lac factum est. In stillicidiis suis letabit cum exoriēt. **Benedices coronaz anni benicitatis tue:** Seminat modo: crescit q[uo]d seminat: erit et messis: et modo super semē supseminavit inimicus zizania: et extorti sunt mali inter bonos pseudo christiani: similem habentes herbam: sed non parrem fructum. Etenim zizania illa: p[ro]rie dicunt que nascunt in similitudine frumentorum: sicuti est lolium: sicuti est auena et cetera talia: que primā herbam prorsus similem habent. Propterea de seminazione

Allia l[et]ra. t quoniā.
t eius.
Allia l[et]ra.
t genimīta.
Allia l[et]ra.
t eius.
Allia l[et]ra.
t germinā.
Allia l[et]ra.
t corone.

Psalmus

zizaniorū hoc dixit domin⁹: Ulenit inimic⁹
et supseminauit zizania. Cum aut̄ creuerūt
herba et fructum fecisset: tūc apparuerūt zi-
zania. Ergo venit inimicus et supseminauit
zizania. Sed quid fecit trito? Non oppri-
mitur zizanijs frumentū: imo p̄ tolerantia
zizaniorū crescit fructus frumentorū. Ip̄e
enī domin⁹ dixit quibusdam operarijs vo-
lētib⁹ eradicare zizania: Unite utrāq; cre-
scere vñq; ad messem: ne forte cū vultis era-
dicare zizania: eradicetis simul et frumen-
tū: sed in tpe messis dicam messorib⁹: Col-
ligite p̄mū zizania et alligate fasciculos ad
coburendū: frumentū aut̄ recōdite in hor-
reū. Ille est finis anni: messis seculi. Be-
nedices corona anni benignitatis tue. Co-
ronā vbi audis: gloria victorie significat.
Vince diabolū: et habebis coronā. Bene-
dices coronā anni benignitatis tue. Rur-
sus cōmendat benignitatē dei: ne quisq; d
suis meritis glorie: **Et campi tui reple-**
t speciosos. bunt vbertate. **Tinguescent fi-**
nēs deserti: et colles exultatioē acci-
gent. Campi: colles: fines deserti: idem.
Ip̄i sunt homies. Campi: ppter equalita-
tem. Ergo ppter equalitatē: unde dicti sunt
cāpi populi iusti. Colles: ppter erectionē:
quia erigit in se deus eos q̄ se hūiliant. fi-
nes deserti: omnes gentes. Quare fines de-
serti: **Deserti erāt: null⁹ ad eos ppheta mis-**
sus erat: Hic erāt illi quō heremius: qua nō
transit homo. Nullū verbū dei missū erat
ad gentes. Soli populo israel p̄dicauerūt
pphete. Ulenitū est ad dñm: crediderūt fru-
menta in ip̄o populo iudeorū. Nā dixit tūc
discipulis: Bicitis q̄r longe est messis respi-
cite et videte: q̄r albe sunt regiones ad mes-
sem. Fuit ergo messis p̄ma: erit secunda iūti-
mo seculo. Messis p̄ma de iudeis: q̄r mut-
tebantur ad illos pphete annūciantes ven-
turum saluatorē. Ideo dixit discipulis suis
domin⁹: Uide quia albe sunt regiōes ad
messeni: regiones vtq; iudee. Alij inq̄t la-
borauerūt: et vos in eoz labores intrast.
Laborauerūt pphete vt seminarent: et vos
cum falce intrastis ad aliorū labores. Fa-
cta est ergo prima messis: et inde de ip̄o fru-
mento qđ tunc purgatu⁹ est: seminatus est
orbis terrar⁹: vt surgat alia messis que in fi-
ne metenda est. In secunda messe supse-
nata sunt zizania: modo hic laborat. Quo
modo in illa prima laborauerūt pphete: quo
usq; veniret domin⁹: Hic in ista secunda la-
borauerunt apostoli: et omnes p̄dicatores

LXV.

veritatis laborant: quousq; in finem donii
nus mittat in messem angelos suos. Antea
ergo desertum erat: sed pinguiscent fines
deserti. Ecce vbi pphete nō sonuerūt: do-
minus pphetaꝝ acceptus est. Pinguiscent
fines deserti: et exultatioē colles accingent.
Induti sunt arietes ouū: Subau-
diendū exultatione. Quia enī exultatione
colles accingent: hac induit arietes ouū.
Ip̄i arietes: qui colles. Colles enim: emi-
nentiore gratia. Arietes: quia duces gre-
gum. Arietes ergo apostoli induti sunt ex-
ultatōne: gaudent fructibus suis: non sine
causa laborauerūt: nō sine causa p̄dicauer-
unt. Induti sunt arietes ouū. **E**t ^{alia} ^{valles}
cōvalles abūdabunt frumento. Et hu-
miles populi multi fructū afferent. Clā-
mabunt. Inde abundabūt frumento: q̄r
clamabūt. Quid clamabūt: **Etenī hym-**
nu dicēt. Alio ē. n. clamare aduers⁹ deū:
aliud hymnū dicere: aliud clamare sacrile-
gū: aliud clamare laudes dei. Si clamas i
blasphemia: spinas p̄tulisti. Si clamas in
hymno: abūdas frumento.
Explícit Tractatus de ps. LXIII.
Incipit Tractatus de ps. LXV.
Tribus in titulo psalm⁹ iste. In
fine: cantici psalmi resurre-
ctionis. In fine cum auditis q̄n
psalmi p̄ficiant: in christū intelligite: dicē
te apostolo: Finis enī legis christus ad iu-
sticiā om̄i credēti. Quō ḡ hic cantek resur-
rectio: et cui⁹ resurrectio: quātū ip̄e agire et
donare dignatur: audiet. Resurrectionē
enī christiani nouimus in capite nostro iaz
factā: et in membris futuram. Caput ecclē-
sie christias ē: mēbra christi ecclia. Qđ pre-
cessit in capite: sequit in corpe. Hec ē spes
nostra: ad hoc credimus: ad hoc duram⁹
et p̄seueraniam in tanta malignitate hui⁹ se-
culi: p̄solante nos spe: anteq; spes fiat res.
Res enī erit cū et nos resurrexerim⁹: et i ce-
lestē habitū cōmutati equales angelis fa-
cti fuerimus. Quis hoc sperare auderet:
nisi veritas p̄mitteret: Hanc aut̄ spem p̄-
missam sibi iudei tenebant: et de bonis: et
de quasi iustis operibus: multum gloria-
ban̄ quod acceperāt legem s̄m quā viuē-
do: et hic haberet bona carnalia: et in resur-
rectione mortuorū talia sperabant de qua-
lib⁹ hic gaudebat: Propterea saduceis q̄
negabant futuram resurrectionē: iudei re-
spondere nō poterant: p̄ponebūtibus que-
stionem quā dño p̄posuerūt idem saducci.